

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobkyně **I. M.**, bytem, zast. JUDr. Pavlem Kvíčalou, advokátem se sídlem T.G.Masaryka 195/18, 796 01 Prostějov, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15.1.2014, č. j. X,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna zástupce žalobkyně JUDr. Pavla Kvíčaly, se sídlem T.G.Masaryka 195/18, 796 01 Prostějov se stanovuje částkou 7.699 Kč, která bude zaplacená z účtu Krajského soudu v Brně ve lhůtě 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 15.1.2014, č. j. X, žalovaná zamítla námitky žalobkyně a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 24.10.2013, č.j. 635 731 6779 potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím ČSSZ zamítla podle § 41 odst. 3 a pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. c) zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu, neboť podle posudku OSSZ Prostějov ze dne 8.10.2013 je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. V námitkách účastnice řízení připustila, že aktuálně je zdravotní stav stacionární, nezlepšil se, má však trvalá omezení a následky, není schopna jakékoliv běžné činnosti a odkázána na pomoc okolí. Svůj zdravotní stav a s tím související následky popsala a doložila odborné lékařské nálezy. ČSSZ přezkoumala napadené rozhodnutí vzhledem k námitkám účastnice řízení a posoudila její invaliditu podle § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zák. č. 582/1991 Sb. Podle posudku o invaliditě ze dne 9.1.2014,

který byl podán na základě dostupné zdravotní dokumentace vyplynulo, že byla účastnice řízení invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., a šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) téhož zákona. Míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena ve výši 60%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kap. XV, oddílu A, položce 1, písm. d) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na horní hranici procentního rozmezí a nebyla navýšena ve smyslu ust. § 3 citované vyhlášky.

Žalobou ze dne 14.3.2014 se žalobkyně domáhá přezkoumání rozhodnutí, neboť jí byl odňat plný invalidní důchod a nebyl přiznán třetí stupeň, ačkoliv je těžce nemocná, což může prokázat zdravotní dokumentací, případně znaleckým posudkem. V doplnění žaloby zástupce žalobkyně uvedl, že rozhodnutí je nesprávné, neboť vychází z nesprávných skutkových zjištění, na základě nichž byl učiněn nesprávný právní závěr, zdravotní stav nebyl posouzen objektivně. Dále popsal vývoj invalidity od 22.9.2010 a z uvedeného dovodil, že do roku 2014 nemohlo dojít ke zlepšení zdravotního stavu o 10%, když v roce 2010 byl pokles pracovní schopnosti stanoven ve výši 70%. Zdravotní stav se naopak výrazně zhoršil. Navrhl, aby po provedených důkazech bylo napadené rozhodnutí zrušeno a vráceno žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření uvedla, že je při rozhodování vázána odborným lékařským posudkem ze dne 9.1.2014 a tam stanoveným poklesem pracovní schopnosti, když tento posudek podle žalované splňuje všechny požadavky na takové posudky vypracované v námitkovém řízení a k důkazu navrhla posudek PK MPSV.

Soud vyžádal a provedl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) v Brně ze dne 10.2.2016. Posudková komise za účasti odborného lékaře neurologa hodnotila zdravotní stav na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, doložených k námitkovému řízení a ve zdravotní dokumentaci praktické lékařky. Z jednání komise se posuzovaná i zástupce omluvili s tím, že posuzovaná není schopna cesty do Brna a vzhledem k tomu, že komise má k dispozici zdravotní dokumentaci praktické lékařky, souhlasila s projednáním zdravotního stavu v nepřítomnosti z doložené zdravotní dokumentace. Lékařské nálezy, které posudková komise hodnotila při posuzování zdravotního stavu, jsou uvedeny a citovány ve vypracovaném posudku v rozsahu postačujícím pro posudkové zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně z lékařských podkladů. Z uvedené dokumentace komise zhodnotila lékařské nálezy z roku 2012 a 2013, neboť zdravotní stav posuzovala ke dni 15.1.2014. V posudkovém zhodnocení popsala vývoj zdravotního stavu od roku 2009 včetně všech chirurgických zákroků a jejich důsledků, které vznikly v období do roku 2014. Jde o úplnou hluchotu levého ucha, potíže plynoucí z postižení vestibulárního aparátu vlevo, regredující projevy periferního postižení levého lícního nervu, přetrvávající pocity slabosti a únavy, potíže psychické – depresivní rozlady, porucha paměti a soustředění, bolesti hlavy a končetin. Na uvedené potíže medikovala léky. Komise konstatovala, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl u posuzované prokázán stabilizovaný pooperační nález na kostech lebky, trvalá hluchota levého ucha a snížená úroveň sluchu ucha pravého s celkovou ztrátou slyšení odpovídající oboustranně středně těžké nedoslýchavosti nedosahující úrovně praktické nebo úplné hluchoty, případně těžké nedoslýchavosti nezpůsobující ztrátu. Uvedená nedoslýchavost podmiňuje pokles pracovní schopnosti dle kap. VIII, položka 6 20%. Poruchy zraku a zrakového orgánu neprokázány,

občasné projevy periferního vestibulárního syndromu s chůzí o širší bázi, bez těžkých projevů tohoto postižení, bez závažného narušení stability stoje ani chůze, bez pádů, bez nutnosti používat opěrných pomůcek pro nestabilitu. Periferní paréza lícního nervu jen v lehké podobě, jako snížení citivosti levé tváře a chuti levostranně, přítomna je minimální insuficience levého ústního koutku nenarušující schopnost příjmu stravy a řečového projevu. Bolesti hlavy a končetin tlumeny analgetickou medikací v ambulanci léčby bolesti, která je hodnocena jako lehčí s občasnými výkyvy. V oblasti psychické byla medikována pro depresivní ladění, závažná forma deprese nebyla prokázána. Těžký nebo zvláště těžký kognitivní deficit u posuzované prokázán nebyl, nebyla přítomna porucha orientace ani závažná porucha chování. Funkce horních a dolních končetin plně zachována, bolesti páteře způsobené lehčí statodynamickou poruchou s oslabením svalového korzetu, bez závažných blokády páteře a známek nervového postižení. Po stránce interní plně kompenzována. S přihlédnutím k přetrvávajícím postižením psychickým toto postižení hodnotí jako těžké, nikoliv zvláště těžké, neboť nebylo prokázáno v žádné z oblastí duševních, smyslových a motorických funkcí. Komise se vyjádřila také k období přiznání třetího stupně invalidity v říjnu 2010 a uvedla, že ani v této době přiznání třetího stupně invalidity nebylo z hlediska zdravotního stavu, ale šlo o volbu přechodnou s ohledem na očekávaný rozsáhlý neurochirurgický zákrok, tudíž z důvodů období peroperačního a pooperačního, rekonvalescenčního a adaptačního s kontrolou v roce 2012, kdy byla prokázána stabilizace zdravotního stavu s poruchami funkcí odpovídajících druhému stupni invalidity. Na základě posouzení zdravotní dokumentace dospěla komise k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti byl stav po operaci lebky s přetrvávající těžkou funkční poruchou odpovídající zdravotnímu postižení uvedenému v příloze vyhl. č. 359/2009 Sb., kap XV, oddíl A, položka 4d, pro které je míra poklesu pracovní schopnosti stanovena v rozpětí 50% - 60% a s ohledem na ostatní zdravotní postižení a předchozí vykonávané výdělečné činnosti komise zvolila horní hranici rozpětí. Posudková komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., a šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) téhož zákona a nešlo o invaliditu třetího stupně. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%.

K nařízenému jednání dne 25.2.2016 se žalobkyně nedostavila, byla omluvena svým zástupcem. Zástupce žalobkyně nesouhlasil s posudkem a navrhl jeho doplnění, v němž by se posudková komise vyjádřila k otázce přiznání třetího stupně invalidity v roce 2010 a nepřiznání tohoto stupně invalidity v roce 2013 a navrhl vyžádání revizního znaleckého posudku s tím, aby posudkový orgán byl zcela nezávislý na MPSV ČR. Oba návrhy na doplnění dokazování soud usnesením zamítl, neboť důvody pro přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně v roce 2010 posudková komise v posudku řádně vysvětlila. Pokud se týká návrhu na vypracování znaleckého posudku s omezením, jak si vymínila žalobkyně, toto objektivně není možné, neboť znalci z oboru posudkového lékařství jsou vesměs posudkovými lékaři v obou stupních posudkové činnosti, pokud nikoliv, pak vázání na Ústav pro další vzdělávání lékařů, odbor posudkové služby, který poskytuje vzdělávání posudkovým lékařům na všech úrovních, tudíž spolupracuje s MPSV ČR. K uvedenému poznatku dospěl soud k závěru v jiné právní věci probíhající u zdejšího soudu.

Žalovaná navrhla, aby soud žalobu zamítl vzhledem k závěru v posudku PK MPSV v Brně ze dne 10.2.2016.

Na základě shora provedeného důkazu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Zásadní žalobní námitku – nesprávné, neúplná skutková zjištění a neobjektivní posouzení zdravotního stavu dosavadními posuzujícími lékaři soud posuzoval podle posudku PK MPSV se sídlem v Brně ze dne 10.2.2016, který si vyžádal. Posudková komise zhodnotila lékařské nálezy v posudkové dokumentaci v období od poslední kontrolní lékařské prohlídky v roce 2012 až do data vydání napadeného rozhodnutí. Tyto lékařské nálezy podrobně v posudku citovala a vycházela z jejich závěrů. Zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně podle soudu posudková komise provedla podrobně, popsala jeho vývoj od poslední KLP v roce 2012 do doby vydání napadeného rozhodnutí, zdůvodnila, proč nelze pokles pracovní schopnosti hodnotit pro žalobkyni příznivěji. Rovněž se přesvědčivě vyjádřila k otázce přiznaného třetího stupně invalidity v říjnu 2010 vzhledem k tehdejšímu zdravotnímu stavu žalobkyně, a proč uvedený stupeň invalidity netrvá až do doby vydání napadeného rozhodnutí. Pokud žalobkyně tvrdí, že její zdravotní stav nebyl řádně posouzen a byla nesprávná skutková zjištění, pak musí soud konstatovat, že žalobkyně se ničím nepříčinila k tomu, aby zdravotní stav byl objektivizován podle jejích představ, neboť sama se nedostavila ani k jednomu posudkovému orgánu (OSSZ, námitkové řízení, PK MPSV) po podání žádosti o zvýšení důchodu s tvrzením, že jí to její zdravotní stav neumožňuje, ale toto své tvrzení objektivně před posudkovými lékaři neprokázala a neumožnila jim objektivně orientačně svůj zdravotní stav přešetřit. Stabilizace zdravotního stavu byla posudkovými lékaři zjištěna již při KLP v roce 2012, zhoršení zdravotního stavu do dne vydání napadeného rozhodnutí prokázáno nebylo. Pokud se týká důkazních návrhů zástupce žalobkyně přednesených při ústním jednání, tyto byly zamítnuty z důvodu shora uvedených. Podle soudu posudek PK MPSV v Brně ze dne 10.2.2016 je přesvědčivý, objektivní a úplný, splňuje všechna kritéria kladená na tyto posudky v řízeních o důchodových dávkách podmíněných dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Posudek je tak rozhodujícím důkazem pro posouzení žaloby. Závěr posudku, že ke dni 15.1.2014 byla žalobkyně invalidní a šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění činí napadené rozhodnutí žalované správným a v souladu se zákonem. Soud proto žalobu ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku shora a nepřiznal jí náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Soudem ustanovenému zástupci žalobkyně náleží odměna za její zastupování. Na nákladech řízení zástupce žalobkyně účtoval za 4 úkony právní služby (převzetí věci a příprava zastoupení, sepis doplnění žaloby, další porada s klientem přesahující jednu hodinu 18.2.2016 a účast u jednání u Krajského soudu v Brně). Podle § 11 odst. 1 písm. b), d), e) vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění náleží 1.000 Kč za 1 úkon právní služby, podle § 7 ve spojení s § 9 odst. 2 vyhlášky (nikoliv zástupcem žalobkyně účtovaných 3.100 Kč), celkem tedy 4.000 Kč. Ke každému úkonu právní služby náleží náhrada hotových výdajů, která činí podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu 300 Kč, tj. celkem 1.200 Kč, podle ust. § 14 odst. 1 písm. a) náleží náhrada za promeškaný čas a to strávený na cestě 4 x půl hodiny, tj. 400 Kč. Částku 6.362,5 Kč soud navýšil o 21% DPH na konečnou výši 7.699 Kč. Odměna za zastupování bude vyplacena advokátovi Krajským soudem v Brně ve lhůtě 30-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li

stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 25. února 2016

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolína Marešová